

İntikam arayışındaki ABD Temsilciler Meclisi inanırlığı olmayan “Ermeni soykırımı”nı tanıdı

Dr. Ferruh Demirmen

ABD Temsilciler Meclisi, 29 Ekim 2019'da “Ermeni soykırımı” karar tasarısını (H.Res.296 kodlu) onayladığında, Ermeni lobisi ve destekçileri bir tür başarı ilan ettiler. Aynı gün *NY Times*'da yayınlanan yazısında “Ermeni soykırımı”nın kadim savunucusu, BM eski büyükelçisi Samantha Power, bunun geç alınmış bir karar olduğunu beyan etti.

Ancak, Meclis'in böyle bir kararı almak için neden 35 yıl beklediğine dek hiçbir açıklama yoktu. 2017 Mart ayında Meclis'te sunulan, benzer bir tasarı olan H.Res.220, Ermeni lobisinin geçmesi için amansız çabalarına karşın Meclis Dış İlişkiler Komitesi'nde sürüncemede kaldı. Sonunda, Ermeni cephesinin H.Res.296 tasarısının onaylanmasından sağladığı biraz daha tanınırlık idi; ancak bu içi boş, doğruluktan yoksun bir başarıydı.

Hazır bahane

Gerçek şu ki, H.Res.296 tasarısının onaylanmasında “Ermeni Soykırımı”nın inanırlığı ile pek ilgisi yoktu. Karar, ABD ile Türkiye arasında, özellikle 2013 yılında kurulan Kürt militan grubu Suriye Demokratik Güçleri (SDG) ile ilgili Suriye ihtilâfinin yarattığı gerginlik nedeniyle Türkiye'yi cezalandırmak için uygun bir bahane olmuştu. Meclis'teki atmosfer Türkiye için o kadar toksik idi ki, tasarı 405'e karşı 11 oyla ezici bir şekilde onaylandı. 103 üyesi olan Meclis Türkiye Destek Grubu'nun 94 üyesi bile tasarıya “evet” oyu verdi. Kararda yer alan son derece ciddi iddialar hususunda tartışma bile olmadı. Bir tür Türkiye'yi köteklemeye partisi sergileniyordu. Ermeni lobisi ve destekçileri gelişmelerden büyük zevk aldı.

Aslında Meclis'teki öfke ağırlıklı olarak ABD Kongresi'nde popülerliği çok düşük düzeylere düşen Türkiye Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'a yönelikti. Ancak sınırlı politikacılar için bu önemli değildi. Türkler “kötü adam,” ABD ile müttefik SDF, “iyi adam”dı.

SDG'nin esas itibarı ile Suriye'deki Kürt terör örgütü YPG'den oluştuğu görmezden gelindi. ABD Senatosu Silahlı Hizmetler Komite'sinin 28 Nisan 2016 tarihindeki duruşmasında Savunma Bakanı Ash Carter, YPG'nin PKK ile ilişkili olduğunu kabul etti. Senatör Lindsey Graham, bir hışımla, ABD'nin Suriye Kürtleri ile ortaklığının “dünyadaki en aptalca fikir” olduğunu belirtti. (Bak foto).

<https://www.c-span.org/video/?c4591976/user-clip-def-sec-carter-us-backed-syrian-kurdish-group-shares-ties-terror-group-pkk>

Senatör Graham ile Bakan Carter arasındaki soru-yanıt seansından alıntılar:

Graham: *Sayın Bakan, PYD'yi hiç duydunuz mu?*

Carter: *Evet, duydum.*

Graham: *Kim onlar?*

Carter: *Bir Kürt grubu ... birkaçından bir tanesi.*

Graham: *YPG'yi hiç duydunuz mu?*

Carter: *Evet, onu da duydum.*

Graham: *YPG PYD'nin bir askeri kanadı değil mi?*

Carter: *Evet, doğru.*

Graham: *2013'de kurulan, solcu Suriye siyasi Kürt partisi. Gelen raporlara göre PKK ile aynı saftalar, veya en aşağı onlarla yakın bağları var. Doğru mu?*

Carter: *Eee, evet doğru.*

Sen. Lindsey Graham ve Savunma Bakanı Ash Carter, ABD Senatosu Silahlı Hizmetler Komitesi duruşması, 28 Nisan 2016.

Ayrıca 2016 yılının başlarında ABD Terörle Mücadele Ulusal Merkezi (NCTC) web sitesi, PKK'nın Suriye'deki iştirakçısının PYD olduğunu, ve PYD'nin militan kanadı YPG'nin Türkiye halkına yönelik terör saldırıları gerçekleştirirken PKK ile iş birliği yaptığını belirtti. Daha sonra bu bilginin bulunduğu sayfa NCTC internet sitesinden kaldırıldı.

Üç yıl zarfında işler nasıl değişmişti! YPG lideri "General" Mazola Kabana Abdi'nin tutuklanması için Türkiye'de kırmızı alarm var.

Tüm bunlara karşı arka plandaki gerçekler: Türkiye'nin NATO'nun kritik bir üyesi olması, Afgan savaşında müttefik olması, ve Türk askerlerinin 1950'den 1971'e kadarki sürede Kore'de Amerikan birliklerinin yanında yaşam fedakârlıkları (751 ölü, 21.000 yaralı).

Tarihi bir dayanak yok

Fakat Ermeni iddialarına geri dönelim. Ona yönelik bütün propaganda mahiyetindeki tanıtımlara karşın "Ermeni soykırımı" kanıtlanmış bir olay değil. Yüzlerce tarihçi, örneğin, Amerika'da 69 tarihçi tarafından imzalanan ve 1985'te *NY Times* ve *Washington Post*'ta yayımlanan beyanname, 1915 Osmanlı Anadolu'sundaki olayları soykırım olarak tanımıyor. BM de "Ermeni Soykırımı" nı tanımış değil.

Bu durumda insan Kongre üyelerinin 1915 olayları hakkında gerçekten bilgili olup olmadığını merak ediyor. Kaçı Türklerin 15. yüzyılda İspanyol engizisyonunda zulüm gören Yahudileri bağrına bastıklarını, 1845-1849 Büyük Kıtık döneminde gemilerce yiyecek göndererek topluca açlıktan ölen İrlandalılara yardım ettiğini, ve İkinci Dünya Savaşı'nda binlerce Yahudiyi Nazi teröründen kurtardığını biliyor? Böyle bir halk, 6 yüzyıl boyunca kucakladığı ve "sadık bir millet" olarak nitelendirdiği bir azınlığa karşı iğrenç soykırım eylemini gerçekten yapabilir miydi?

Aksine, 1939'da Alman "*Mitteilungsblatt*" dergisinde afişe edildiği gibi, Taşnak Ermenileri İkinci Dünya Savaşı'nda Naziler ile işbirliği yaptı.

H.Res.296 kararında yer alan her suçlama ifadesine, örneğin 1,5 milyon Ermeninin ölümüne ilişik tiksindirici iddiaya, Hitler'in sahte "Ermeni söylemini" içeren ve Nüremberg mahkemelerinde delil olarak bile kabul görmeyen sözümona belgeye, Türk ve Müslüman'a karşı nefret hissi taşıyan Büyükelçi Henry Morgenthau'nun başıboş açıklamalarına ("Türkler ilkel, zehirli bir kan taşıyor"), tek tek karşılık verilebilir.

1915'de büyük bir savaş vardı; Ermeniler işgalci Rus ordusuna katılarak büyük bir isyan hareketi başlatmışlardı, ve Osmanlı hükümetinin Doğu Anadolu'daki Ermenileri güneye doğru tehcir etmekten başka çaresi yoktu. Özel kategorideki Ermeniler ve Anadolu'nun Batı tarafındakiler oldukları yerde kaldı. Tehcir sırasında hastalıklar, kaos ve açlık bir çok kayba sebep oldu. Yasaları çiğneyen, Ermenilerin öldürülmesinden sorumlu bazı başıboş yerli yetkililer de daha sonra Osmanlı mahkemeleri tarafından yargılandı ve ölüm hükmü dahil, cezalandırıldı.

1923 Nisan'ında Romanya Bükreş'te yapılan Taşnak kongresinde sunduğu Bildirge ile Ermeni devrimcilerinin fırsatçılığını ve yanlış hesaplamasını açığa vuran, Ermenistan Cumhuriyeti'nin ilk Başbakanı Hovannes Katchznouni'den başkası değildi.

Ermeni anlatıların belki de en fazla kınanacak veya takbih edilecek veçhesi, dile getirilmeyenlerdir. Anadolu'da yaklaşık 520.000 sivil Müslümanın silahlı Ermeni milisler tarafından katliamı, Batı medyasında hemen hiç söz edilmez. Doğu Anadolu Müslüman toplu mezarlarıyla doludur.

Yasal dayanak yok

Aynı ölçüde önemli bir diğer konu ise, "Ermeni soykırımı"nın yasal bir temeli olmamasıdır. 1948 BM Soykırım Sözleşmesi soykırım suçunu yargılama yetkisini bu noktada ehil bir mahkemeye verir. Birleşmiş Milletler tarafından resmen tanınan bütün soykırımlar, örneğin Srebrenitsa ve Kamboçya soykırımları, böyle bir mahkeme tarafından hükme bağlanmıştır. Bireyler, hükümetler ve parlamentoların soykırımı yargılama yetkisi yoktur.

Bunu müteakip Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Fransa'nın Anayasa Konseyi'nin kararları Osmanlı Anadolu'sundaki 1915 olayları için soykırım anlatısını reddetti. Bu mahkemeler aynı zamanda Holokost ve 1915 olayları arasında herhangi bir benzerliği de kabul etmedi.

İlginçtir ki, H.Res.296 ve Senato'daki onun ikizi S.Res.150 tasarısı, "Ermeni soykırımı"nın yasal dayanakları hakkında tek bir sözcük içermemektedir.

Meclis, "Ermeni Soykırımı"nın kabul etmekle sadece ABD Anayasa'sında güvence altına alınan savunma hakkını görmezlikten gelmekle kalmadı; yasama görevinden saptı, ve herhangi bir yasal desteği olmayan bir iddiaya onay damgasını bastı. Meclis'in eylemi, aynı zamanda "Ermeni soykırımı"nın nasıl siyasallaştırıldığıının ve bir siyasi araç olarak kullanıldığıının kanıtlanmasıydı.

Şayet Ermeni cephesi iddialarını gerçekten idame ettirmek istiyorsa, ya Türk tarafı ile bilimsel tartışmaya girmeli, ya da davasını Avrupa Adalet Divanı'na götürmelidir. Ancak ikisini de yapmıyor; onun yerine acendasını kabul ettirmek için politikacılarla samimi ilişkiler kurmayı tercih ediyor. Bu şekilde propaganda tanınırlığı kazanıyor; ancak başarısının içi boş.

Suriye ihtilâfı olmasaydı H.Res.296 tasarısının onaylanma şansı çok düşüktü.

“Ermenistan: Bir ‘Hritiyan’ Terörist Devletin Sırları” (2002) adlı kitabın yazarı merhum Arkansas (Eyaleti) Yargııcı Sam Weems, Ermeni soykırımı iddialarını, “3 dolarlık banknot gibi düzmece” olarak nitelendirdi.

İki yüzlülük açığa çıktı ve anımsandı

H.Res.296 ile ilgili gelişmeler bir iki yüzlülüğü afişe etti ve bir diğerini anımsattı. *NY Times*’ın Samanta Power’ın makalesini kararın onaylandığı günde yayınlaması, bir noktaya dikkat çekiyor. Bu tür "hız" gazetecilikte olağandışıdır. Anlaşıyor ki, *Times* sadece Meclis’in kararını halka duyurmaya hevesli değildi; bu bağlamda Power ile önceden bir aranjman yapmıştı.

Daha da çarpıcı olan, *Times*’ın, bu makalenin yazarı tarafından kaleme alınan, Power’ın görüşlerine karşı çıkan, aynı uzunluktaki bir yazıyı yayınlamayı reddetmesiydi. Gazete bu noktada yanıt vermek zahmetinde bile olmadı.

Ancak, Power’ın yazısının sonunda gazete tarafından şöyle bir öz-övünme vardı: “*The Times*, editöre gönderilen değişik görüşlü mektupları yayınlamayı taahhüt eder.” Tam bir iki yüzlülük!

Ne ki, hepsi bu değildi; aynı zamanda geçmiş bir iki yüzlülüğünün bir anımsanması vardı. 2006 yılında Houston’da “Baker Institute”de (Rice Üniversitesi) enstitü müdürü Edward Djerejian tarafından organize edilen bir sunumda “gerçekleri anlatan” Power, “Ermeni soykırımı” hakkında vaaz verir gibi konuştu. Kendisinin hukuk doktorası var. Power’ın konuşmasının sonunda dinleyiciler arasında yer alan birkaç Türk’ün soru sormasına izin verilmedi. Kısa bir süre sonra Türkler tarafından Power’e 1915 Ermeni olaylarını istediği zaman ve yerde, Türk tarafından bir bilim insanıyla tartışması için yazılı bir davet gönderildi. Power, “Türkler bu konuda fazla hassas” yanıtıyla daveti reddetti.

“Fazla hassas”! Kendisinin bilime ve gerçeklere bağlılığı ancak bu kadarmış.

Ve *NY Times* gibi Amerikan medya kuruluşlarının “değişik görüşlere” açık olması bu kadar oluyor. Daha önceki tecrübelerle dayanarak, Batı medyasında Türk ve Müslüman karşıtı önyargılar sağ sâlim ayakta. Ermeni lobisinin çok sıklıkla bizlere hatırlattığı gibi, Ermeniler ne de olsa, dünyanın “İlk Hristiyan milleti” idi!